

مهدی سیدی فرخند

فرهنگ جغرافیای تاریخی شاهنامه

سرشناسه: سیدی فرخ، سیدمهدی، ۱۳۳۲ - • عنوان و نام پدیدآور: فرهنگ جغرافیای تاریخی شاهنامه / مهدی سیدی فرخ؛ ویراستار: محمد دهقانی • مشخصات نشر: تهران، نشر نی، ۱۳۹۸ • نوبت چاپ: چاپ اول، ۱۳۹۹ • مشخصات ظاهری: ۶۳۲ ص. • شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۶-۰۲۷۸-۱ • وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا • موضوع: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹-۴۱۶ ق. شاهنامه - جغرافیا؛ • موضوع: Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh -- Geography • شناسه افزوده: دهقانی، محمد، ۱۳۴۴ - ، ویراستار • رده‌بندی کنگره: DSR۲۳ • رده‌بندی دیویی: ۹۵۵/۰۴۳ • شماره کتابشناسی ملی: ۶۰۷۴۹۱۲

قیمت: ۹۸۰۰۰ تومان

فرهنگ جغرافیای تاریخی شاهنامه

مهدی سیدی فرخ

ویراستار: محمد دهقانی

صفحه‌آرا: الهه خلیج‌زاده

لیتوگرافی: باختر • چاپ: غزال • صحافی: علی

چاپ اول: تهران، ۱۳۹۹، ۱۱۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۶-۰۲۷۸-۱

نشانی: تهران، خیابان دکتر فاطمی، خیابان رهی معیری، تقاطع خیابان فکوری، شماره ۲۰
کد پستی: ۱۴۱۳۷۱۷۳۷۱، تلفن دفتر نشر: ۸۸۰۲۱۲۱۴، تلفن واحد فروش: ۸۸۰۰۴۶۵۸-۹، نمابر: ۸۹۷۸۲۴۶۴
www.nashreny.com • email: info@nashreny.com • nashreny

© تمامی حقوق این اثر برای نشرنی محفوظ است. هرگونه استفاده تجاری از این اثر یا تکثیر آن کلاً و جزئاً، به هر صورت (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی) بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

فهرست مطالب

۷	یادداشت براساس
۹	پیش‌گفتار
۲۵	فرهنگ جغرافیای تاریخ شاهنامه
پیوست	نقشه

یادداشت ویراستار

هنگام استفاده از این کتاب به نکات ذیل توجه فرمایید:

۱. تاریخ اسلامی یا هجری قمری را با حرف «ق» و تاریخ میلادی را با حرف «م» در سمت چپ ارقام نشان داده ایم.

۲. در ارجاعاتی که ذیل ابیات شاه به آمده است چاپ دکتر خالقی مقدم بر همه چاپ‌های دیگر و بدون هیچ نشانه‌ای آمده است. سپس شماره جلد و صفحه و بیت، به ترتیب با حروف اختصاری «ج»، «ص» و «ب» مشخص شده است (مثلاً ج ۶، ص ۱۸۵، ب ۷۳۵). در مورد سایر چاپ‌های شاهنامه نخست نام آنها (فلسفی، سکو، جیحونی، و...) و سپس شماره جلد و صفحه و بیت یا ابیات ذکر می‌شود. اگر شماره جلد در ارجاع پیشین آمده باشد، واژه «همان» جایگزین آن می‌شود و شماره صفحه و بیت به‌افاضا پس از آن می‌آید.

۳. واژه «همان‌جا» نشانه تکرار ارجاع پیشین بدون هیچ اختصار است.

۴. گاهی که شماره صفحات مختلف و متعدد است، به جای آوردن شماره آنها، به ذکر عنوان داستان اکتفا شده و فقط شماره ابیات آمده است (مثلاً ج ۶، شاپور و زال، ص ۲، ب ۷، ۲۹، ۳۲، ۳۴۰).

۵. در مورد شماره صفحات یا ابیات پی‌درپی، اگر شماره‌ها دو رقمی یا سه رقمی باشند به صورت کامل ذکر می‌شوند (مثلاً ص ۱۴-۱۵، ب ۳۵۹-۳۶۴)؛ اما در اعداد چهار رقمی عدد اول به شکل کامل می‌آید و پس از خط فاصله فقط دو رقم سمت راست عدد دوم ذکر می‌شود (مثلاً ب ۲۷۹۲-۹۴، یعنی از بیت ۲۷۹۲ تا بیت ۲۷۹۴). اگر نخستین عدد چهار رقمی به صفر (۰) ختم شود، عدد دوم تک رقمی خواهد بود (مثلاً ب ۲۲۰۰-۲، یعنی از بیت ۲۲۰۰ تا بیت ۲۲۰۲).

۶. در ارجاع به منابعی غیر از شاهنامه فردوسی، نخست نام صاحب تألیف، سپس تاریخ نشر آن، برحسب تقویم هجری خورشیدی یا تقویم میلادی آمده است. در صورتی که تاریخ نشر مطابق تقویم هجری قمری باشد، حرف «ق» بلافاصله پس از عدد سال آمده است.
۷. اگر منبع مورد ارجاع حاوی بیش از یک مجلد باشد، پس از سال نشر به شماره جلد کتاب، و سپس به شماره صفحه یا صفحات آن اشاره شده است (مثلاً مقدسی، ۱۳۶۱، ج ۲، ص ۴۵۰-۴۵۱).
۸. چنانچه مؤلف یا صاحب کتاب گمنام یا ناشناخته باشد، نام کتاب جای نام مؤلف را می‌گیرد (مثلاً تاریخ سیستان، ۱۳۶۶، ص ۳۹۲).
۹. اگر نام مؤلف یا کتاب در متن بیاید، در ارجاعات درون پرانتز نام آنها دیگر تکرار نمی‌شود و فقط سال نشر، شماره جلد و صفحه کتاب می‌آید (مثلاً «مؤلف حدود العالم این ولایت را غرچستان خوانده و رسته که قصه او بشین است» (۱۳۶۲، ص ۹۳)).
۱۰. به جای ترکیب «جای نام» (به معنی نام جای) عده‌ای ترکیب «نامجای» یا «نام جای» را به کار برده‌اند که معنای معکوس «جای نام» را به ذهن متبادر می‌کند! در متن این کتاب همه جا ترکیب «جای نام» را به کار برده‌ایم. هرگز سر را دی که نقل قول مستقیم از کتاب یا منبعی دیگر باشد.